

C O N S P E C T V S

T O T I V S O P E R I S.

LIBRI PRIORIS

C A P V T I .

De fine studii theologici.

§. I. Operis partitio.	pag. 1
II. Methodi in studio theologicō necessitas; in quo generatim consistat?	2
III. Finis studii theologici, & quidem pro- ximus.	13
IV. Idem speciatim, qua singulas partes, ex- pliatur.	14
V. Refertur scilicet ad eum cognitio, seu eru- ditio theologica.	ibid.
VI. itemque sapientia.	18
VII. ut & prudentia.	22
VIII. Falluntur, qui solam eruditio[n]em, sine sapientia, ad theologiam sufficere pu- tant.	23
IX. Ad finem studii theologici proximum etiam vita sanctitas integritasque spe- rat.	ibid.
X. Finis ultimus studii theologici.	24
XI. Intentio, finem istum consequendi, de- bet esse seria.	25
XII. Aberrant hic a recto tramite, qui in ipsa rerum diuinarum cognitione subsi- stunt.	26
XIII. Aut eruditio[n]is laudem, gloriamque quaerunt.	27
XIV. Aut, vita buius sustentationi Theolo- giam inferire volunt.	28

C A P V T II .

De theologiae cultore eiusque in-
dole ac virtutibus.

§. I. Fine rite constituto, quisque de viribus suis dispicere debet	29
II. In hisce explorandis tum naturalia, tum spiritualia dona in censu[m] veniunt.	ib.
III. Dona naturalia ratione intellectus quaenam fint?	ibid.
IV. Iudicii in studio theologicō necessitas.	30

D, B V D. ISAGOGE.

§. V. Itemque ingenii, speciatim sic dicti;	32
VI. Ut & memoriae.	33
VII. Diuersi in hisce omnibus obseruandi sunt gradus.	34
VIII. Quid factu opas, si defectus in iis de- prehendatur?	35
IX. Defectus quandoque corrigi possunt, praeceps exercitatione.	36
X. Charakteres ingenii ad theologiam apti.	37
XI. Dona naturalia ratione voluntatis.	39
XII. Corporis atque externorum quoisque hic habenda ratio.	41
XIII. Ad naturalia dona accedere debente spiritualia.	42
XIV. Ea scilicet, quae theologiae cultoribus cum omnibus Christianis sunt commu- nia, simul tamen, ad finem studii theo- logici consequendum, eos aptos reddunt,	ibid.
XV. Quaenam ea sint, tum intuitu intel- lectus, tum intuitu voluntatis.	44
XVI. Male sibi consulunt, qui iis defituti, in proposito theologiae operam nauan- di, pergunta.	46

C A P V T III .

De mediis, quibus theologiae ha-
bitus comparatur.

§. I. Media, quibus finis studii theologici obtineri potest, summatim indicantur.	47
II. Primum inter ea locum merito tenet ora- tio; cur orandum?	48
III. Quaenam obseruanda, vt recte ore- mus?	50
IV. Quis recte orare possit?	51
V. Quid a Deo petend. m?	ibid.
VI. Quomodo orandum?	52
VII. Orationi iungenda meditatio; quid hocce nomine intelligatur?	53
VIII. Versatur circa res diuinas.	54
B b	§. IX.

CONSPECTVS TOTIVS OPERIS.

S. IX. Praecipue prout ex scriptura sacra nobis innoteſcant.	55	agendum?	pag. 94
X. Confitit in attenta confideratione;	<i>ib.</i>	II. Summa quaedam omnium eruditioſis partium animo compleſtenda.	95.
XI. Et cum inquisitione ac diiudicatione rerum ſpiritualium coniuncta eſt.	57	III. Linguae latinae neceſſitas.	97
XII. Finis, ſimulque fruſlus meditationis.	58	IV. Vſus in loquendo pariter ac ſcribendo.	99
XIII. Neceſſitas eiusdem.	59	V. Linguae graecae neceſſitas;	104
XIV. Adminicula, ſcilicet auditio & lec̄tio.	62	VI. Itemque ebraeae.	110
XV. Auditionis non temere negligenda occaſio;	<i>ibid.</i>	VII. Literarum humaniorum, iucemque philologiae nomine quid intelligatur?	128
XVI. Sed idoneus tamen quaerendus eſt magiſter.	67	VIII. De ſcriptorum gentilium quid censendum lectione?	131
XVII. Quaenam eius ſint virtutes?	67	IX. Deque arte critica.	133
XVIII. Officia eorum, qui ex auditione rite proficere cupiunt.	<i>ibid.</i>	X. Sermonis quoque babenda eſt ratio, ut mentis noſtræ cogitationes rite exprimere queamus.	137
XIX. Auditioni iungenda eſt lec̄tio; libri quadruplices; naturae, ſcripturae, humani.	70	XI. Huc grammatica & rhetorica, cum primis vero oratoria ſpectat.	138
XX. Liber ſcripturae cum primis in cefum venit.	71	XII. De arte poētica, deque poetarum quid obſeruandum fit lectione?	145
XXI. De libris humanis quaenam generali obſeruanda?	74	XIII. Historia quoniamplex?	154
XXII. Librorum, theologieſi ſudio inſcrutentium, quo patto comparanda ſit noſtitia?	75	XIV. Historia naturalis;	155
XXIII. Charakteres boni libri.	82	XV. Historia ciuitatis;	157
XXIV. Regulae, circa librorum lectionem obſeruandæ.	84	XVI. Historia ecclæſiaſtica.	171
XXV. Propaedeumata theologieſi, meditationi, rite iſtituendae, itidem iſſerunt.	90	XVII. Ciuii pariter ac ecclæſiaſtiae hifloriae lucem adfundit ebronologia, geographia, genealogia.	<i>ibid.</i>
XXVI. Ad orationem & meditationem accedere debet tentatio.	<i>ibid.</i>	XVIII. Historia litteraria non unius eſt generis.	179
XXVII. Quo nomine quid intelligatur?	<i>ib.</i>	XIX. Alia namque eſt literatorum.	181
XXVIII. Quinam temptationibus ſint obnoxii?	91	XX. Alia librorum.	188
XXIX. Earundem varietas.	92	XXI. Alia denique artium & ſcientiarum.	193
XXX. Per ſe ad hominum perniciem tendunt; magna tamen, ſi ſuperentur, inde ad eos redundare potest virilitas.	<i>ibid.</i>	XXII. Ad ultimam classem ſpectat & bifloria philoſophica, cuius praecipue babenda eſt ratio;	195
XXXI. Quo patto, cum oratione & meditatione coniunctae, theologum faciant?	<i>ibid.</i>	XXIII. Ad propaedeumata etiam philoſophia ſpectat, cuius, ſi recte tradetur, insignis in theologie vſus eſt.	210
		XXIV. Regulae quaedam, circa legitimum philoſophiae vſum obſeruandæ.	213
		XXV. Inter philoſophiae, & quidem iſtrumentalis, partes priuatum logices habenda eſt ratio.	216
		XXVI. Tum hermeneutices.	224
		XXVII. Itemque eius, quae de methodo docendi praecipit.	226
		§. XXVIII.	

CONSPECTVS TOTIVS OPERIS.

- XXVIII. De ontologia seu metaphysica quid obseruandum? 227
- XXIX. Physica, seu prima theoretica philosophiae pars, quemnam habeat usum? 235
- XXX. De theologia naturali, seu altera philosophiae theoreticae parte. 249
- XXXI. De ethica, seu prima practicae philosophiae parte, quid obseruandum? 262
- XXXII. Itemque de iurisprudentia naturali. 275
- XXXIII. Ut de prudentia tum generatim spectata, tum speciatim ciuili. 286
- XXXIV. De matibet eiusque ex su. 294
-
- LIBRI POSTERIORIS**
- CAPVT I.**
- De theologia thetica seu dogmatica.
- §. I. Theologiae theticae seu dogmaticae nomine quid nobis veniat? 302
- II. Inexotericam seu catecheticam, & acromaticam seu systematicam dispepsi sollet; utraque hic in censu venit. 303
- III. Systematicae theologiae origo perperam ex veteri testamento repetitur. 304
- IV. Christus quunque systematica methodo vsus non est. 305
- V. Licet apostoli rudiores in primis doctrinae sacrae fundamentis instruxerint; libellos tam encyclopedicos, aut systematica theologia non reliquerunt; nec symbolum apostolicum pro compendio theologico reputandum. ibid.
- VI. De saeculi primi, secundi, tertii scriptis quibusdam, quae ad theologiam systematicam referri solent. 308
- VII. An, & quoque, seculo quarto, quanto ad hanc theologiae partem quaedam facta sit accessio? 313
- VIII. Seculo sexto per philosophiam Ariostelicam via ad theologiam systematicam munita est; saeculo autem octavo in ecclesia orientali Io. Damascenus aliquid eius specimen dedit. 318
- IX. Quo pacto tandem in ecclesia occiden-
- tali cum scholastica, systematica theologia emerget? 321
- X. Tres scholasticorum aetates, totidemque adeo theologiae systematicae apud eos internalla. 325
- XI. Catechetica theologia sub scholastico regno plane neglecta. 333
- XII. Per beatum Martinum Lutherum, cum ecclesiae emendatione, restituta, & binc diligentius culta. 334
- XIII. Systematica autem a scholasticorum usuis repurgata. 343
- XIV. Varia tamen eius in ecclesia nostra fere fata. 348
- XV. Ratio eius in ecclesia romana, & apud alias a nobis dissentientes. 363
- XVI. Propter incommoda atque abusum non statim usus theologiae systematicae reiiciendus est. 380
- XVII. Diuersae theologiae theticam seu dogmaticam tractandi methodi. 383
- XVIII. Quacunam ab iis, qui eam recte docere cupiunt, obseruanda sint? 391
- XIX. Item ab iis, qui in eari proficere cupiunt? 393
-
- CAPVT II.**
- De theologia symbolica.
- §. I. Theologiae symbolicae nomine quid nobis veniat? 394
- II. Symbolorum origo ex scriptura sacra derivari nequit; symbolum apostolicum ab apostolis confitetur non est. 396
- III. Symbola ante-Nicaena. 399
- IV. Nicaenum ipsum & Athanasium. 402
- V. Symbola occasione controversiarum ab Arianis motarum condita; Constantiopolitanum; quorundam veteris ecclesiae doctorum. 408
- VI. Pelagianorum symbola, item quibus Nestoriana heresis occasionem praebut; quaedam etiam sequentium temporum. 419
- VII. Symbola recentiora, & nostrarum quidem

CONSPECTVS TOTIVS OPERIS.

<i>dem primum ecclesiae</i>	426	<i>trum scriptis, quid obseruandum?</i>	537
§. VIII. Scripta publica auctoritate concinna-		XIII. Auctoritas patrum quanta?	539
<i>ta, quac ad libros symbolicos quodam-</i>		XIV. Abusus theologie patristicae, itemque	
<i>modo accedunt; corpora doctrinæ.</i>	437	<i>vñus legitimus, in quo consistat?</i>	543
IX. Symbola ecclesiae Romanae	443		
X. Reformatæ, aliarumque	450		
XI. De illis, qui symbola tum vetera, tum			
<i>recentiora, nostræ præsertim ecclesiae,</i>			
<i>explicarunt, aut commentariis illu-</i>			
<i>strarunt.</i>	458		
XII. Quænam sit genuina libros symboli-			
<i>cos interpretandi ratio?</i>	471		
XIII. Symbolicis libris nec plus nec minus,			
<i>quam decet, tribuendum.</i>	473		
XIV. Quod & speciatim de nostræ ecclesiae			
<i>libris symbolicis obseruandum.</i>	475		
XV. Eorumdem usus & abusus.	476		
CAPVT III.			
De theologia patristica.			
§. I. Quid per theogiam patristicam in-			
<i>telligamus?</i>	478		
II. Patrum nomine quinam veniant?	479		
III. Eruditio patrum.	489		
IV. Ebraeæ graecæque linguae quoisque			
<i>instruñti fuerint peritia; criticae artis</i>			
<i>laborarunt ignorantia; eloquentia</i>			
<i>qualis?</i>	491		
V. Philosophia patrum; ecclæstici potius fue-			
<i>runt, quam Platonici.</i>	493		
VI. Logica eorundem; in reliquis philosophi-			
<i>partibus quid ab illis expectan-</i>			
<i>dum?</i>	501		
VII. Quid generatim de theogia patri-			
<i>stica obseruandum?</i>	504		
VIII. Origo & fatæ eiusvsque ad ecclesiae			
<i>emendationem.</i>	505		
XI. Post eam,	509		
X. Scripta patrum genuina aspuriis, inte-			
<i>gra ac corruptis sedulo sunt discernenda;</i>			
<i>editiones eorum.</i>	523		
XI. Sine linguae graecæ & latīnae, item-			
<i>que artis criticae peritia, nemo in le-</i>			
<i>ctione ac interpretatione patrum recte</i>			
<i>versabitur.</i>	531		
XII. De selectu & ordine in legendis pa-			
CAPVT IV.			
De theologia morali, simulque de			
theologia mystica, itemque juris-			
prudentia diuina, & prudentia tum			
christiana tum pastorali.			
§. I. Theogia moralis nomine quid nobis			
<i>veniat?</i>	545		
II. Diuersae sunt methodi theogiam mo-			
<i>ralem tradendi.</i>	ibid.		
III. Fons eius praecipuus liber scripturae;			
<i>quousque cum eo coniungere liceat li-</i>			
<i>brum naturae.</i>	551		
IV. Theogia moralis patrum, & quidem			
<i>trium priorum seculorum.</i>	553		
V. Eorum quis seculis quarto & quinto vi-			
<i>xerunt.</i>	559		
VI. Itemque eorum, qui seculo sexto & si-			
<i>quintibus floruerunt, ut & scholastico-</i>			
<i>rum.</i>	574		
VII. Per ecclesiae emendationem theogia			
<i>moralis meliorem quoque faciem recu-</i>			
<i>perauit; quidue exinde in ea, tum no-</i>			
<i>strates, tum reformati, tum romanen-</i>			
<i>ses praefixerint?</i>	582		
VIII. Cum theogia morali conuenit my-			
<i>stica purior; impuræ origo & fata an-</i>			
<i>te ecclesiae emendationem.</i>	600		
IX. Post eam.	613		
X. De iurisprudentia diuina quid hic ob-			
<i>seruandum?</i>	624		
XI. Itemque de prudentia christiana & pa-			
<i>storali.</i>	642		
XII. Erroris in theogia morali diligenter			
<i>euitandi.</i>	646		
CAPVT V.			
De jurisprudentia ecclesiastica.			
§. I. In jurisprudentia ecclesiastica nomine			
<i>quid nobis veniat? an, & quousque</i>			
<i>theologiae cultoribus sit necessaria?</i>	652		

CONSPECTVS TOTIVS OPERIS.

§.II. Adminicula & subsidia iurisprudentiae ecclesiasticae.	653	ligatur? ciusque utilitas & necessitas.	767
III. Origio & status ecclesiae sub Christo & apostoli: disciplinae & ordinis ecclesiastici seculo secundo & tertio, ratio; concilia, eorumque canones, horumque collectiones, indeque deriuata iuris canonici origo, eiusque in ecclesia orientali fata.	655	II. De iis, qui scriptorum monumentorumque, ex quibus historia ecclesiastica burienda, notitiam tradunt.	769
IV. Fata eius in ecclesia occidentali ab initio seculi quinti usque ad seculum nonum.	672	III. De historia ecclesiastica veteris testamenti, scriptoribusque eo spectantibus.	770
V. Cum potestate romanorum pontificum jus quoque canonicum incrementa sumvit; quacnam seculo undecimo ac duodecimo, usque ad Gratianum, fata eius fucrint?	680	IV. Descriptoribus, qui historiam ecclesiasticam noui testamenti uniuersam, aut amplis voluminibus aut compendiis complexi sunt.	787
VI. Decretalium collectiones sequenti tempore factae; seculo decimo quarto & decimo quinto potestas pontificum nutare coepit.	688	V. De iis, qui singulas historiae ecclesiasticae noui testamenti partes illustrarunt.	802
VII. Relicta euangelii luce plurimi jugum papale excusserunt; usus tamen turis canonici in scholis & foris protestantium remansit; immo & in eorumdem iurisprudentiam ecclesiasticam quædam eius principia recepta.	692	VI. Possunt quoque historias ecclesiasticae noui testamenti certa constitui interualla; primum a Christo nato usque ad Carolum magnum.	844
VIII. Fontes & principia iuris ecclesiastici ex mente romanorum.	700	VII. Alterum interuallum a Carolo magno usque ad ecclesiae emendationem; historiae ecclesiasticae Germaniae in eo praecipue habenda est ratio.	831
IX. Ex mente protestantium	716	VIII. Tertium interuallum ab emendatione ecclesiae usque ad nostra tempora; in eo ad historiam reformationis ecclesiae cumprimis respiciendum.	836
X. Ex hīc etiam limites sacerdotii & imperii, siue potestatis ecclesiasticae & ciuitatis diuidicantur, de quibus saepe acriter disputatum fuit.	721	IX. Status presentis ecclesiae neutiquam negligenda consideratio.	848
XI. Itemque quænam hierarchiae ecclesiasticae sit ratio?	739	X. Historia ecclesiarum particularium quousque hic in censu veniat?	849
XII. Arcana dominationis pontificiae, in iure canonico latentia, recte deteguntur.	746	XI. Cautiones in historiae ecclesiasticae tractatione obseruandæ.	850
XIII. Iurisprudentiae ecclesiasticae, ex mente protestantium scriptarum, itemque iuris canonici usus?	752		

CAPVT VI.

De historia ecclesiastica.

§. I. Quid per historiam ecclesiasticam intel-

CAPVT VII.

De theologia polemica.

§. I. Theologiae polemicae nomine nobis quid veniat? eius necessitas.	854
II. Ut omni tempore fuerunt, qui errores diffimilarent, ita & semper exsisterunt, qui illis se opponerent; quod & in veteri testamento a prophetis, in novo a Christo & apostolis factum.	856
III. Theologia polemica patrum scriptorumque ecclesiasticorum seculi secundi & tertii.	860

CONSPECTVS TOTIVS OPERIS.

IV. Quarti, quinti & sexti;	896	III. De libris sacris veteris testamenti, ergo rumque historia quid obseruand. 1253
V. Scrimi, octaui, & noni;	951	IV. Itemque de libris noui testamenti. 1286
VI. Decimi, undecimi & duodecimi.	973	V. Versiones praecipuae veteris testamenti; paraphrascs chaldaicas; versio grecica septuaginta interpretum; syriaca noui testamenti. 1311
VII. Decimi tertii, decimi quarti & deci- cimi quinti.	989	VI. Latinae versiones, speciatim vulga- ta. 1331
VIII. Alia ut ecclesiae, orbisque literati, ita & theologiac polemicæ seculo deci- mo sexto orta est facies; quinam ex no- stris tribus in hac theologiae parte laudem quandam consequuti sint? 1030		VII. Inter versiones in linguis, in Europa hodie usitatis, ad germanicas, & inter has ad eam, quam beatus Lutherus de- dit, cum primis respiciendum 1341
IX. Itemque ex romanae pariter ac refor- matae ecclesiæ additis. 1081		IX. Seculi quarti, quinti & sexti. 1382
X. Quinam speciation in certis controver- siarum generibus, obseruandisint? 1157		X. Quaenam seculo septimo & sequenti- bus, vsque ad ecclesiæ emendationem, theologiae exegeticæ fuerit ratio. 1417
XI. Ut abusus theologiae polemicæ euite- tur, caute in ea atque circumspicte in- cedendum. 1238		XI. Fata eius apud Iudeos. 1433
CAPUT VIII.		XII. Melior apud christianos, post litera- rum bonarum restitucionem, & eccle- siae emendationem, facies. 1453
§. I. Theologiae exegeticæ nomine quid in- telligatur? 1240		XIII. Causa in exegeticæ theologiae studio versandum, ne fine, qui nobis constitu- tus esse debet, excidamus. 1549
II. Viam ad illam pandunt, tum qui de ra- tione interpretandi scripturam sacram praecipiunt, tum qui historiae eius in- seruiunt. 1241		